

Seminář o bezpečnostních informacích k hračkám v EU 2012: Často kladené dotazy

1. Jak lze u výrobku určit, zda se jedná o hračku nebo ne? Jak lze odlišit propagační předmět od hračky?

Základem rozhodnutí, zda se jedná o hračku nebo ne, musí být vždy definice hračky uvedená ve směrnici o bezpečnosti hraček (SBH). Příloha I vyjmenovává produkty, které nejsou považovány za hračky, ale mohou se tak jevit. Jelikož nelze vyjmenovat všechny produkty, které se nepovažují za hračky, seznam samozřejmě není vyčerpávající. Nelze z něj tudíž vyvozovat opačnou informaci, tj. pokud v seznamu není některý konkrétní výrobek uveden, nemusí to nutně znamenat, že se automaticky jedná o hračku. Má-li být výrobek považován za hračku pro účely této směrnice, musí výrobce záměrně prezentovat hrací hodnotu výrobku. Prohlášení výrobce o zamýšleném využití výrobku je kritériem ke zvážení, jelikož figuruje ve vyjádření samotném. Přednost před tímto prohlášením výrobce o zamýšleném využití výrobku má rozumné předpokládané využití. Pokud výrobce označí výrobek jinak než jako hračku, musí být schopen své tvrzení doložit. Další orientační kritéria, která je nutno při klasifikaci výrobku jako hračky zvážit, předkládá [metodický dokument č. 4](#). Navíc bylo pro účely klasifikace konkrétních výrobku vydáno několik [metodických dokumentů](#).

2. Co se stane, když hospodářský subjekt neposkytne příslušným orgánům požadované informace?

Pokud nejsou požadované informace dostupné nebo nebyly poskytnuty, může orgán dozoru nad trhem požadovat, aby oznámený subjekt hračku do určitého termínu na náklady výrobce otestoval, a ověřil tak dodržování harmonizovaných norem a základních bezpečnostních požadavků. Pokud požadavky stále nejsou dodržovány, podnikne orgán veškerá potřebná opatření, aby dostupnost hračky na trhu omezil či zakázal, nebo zajistí, aby byla z trhu odstraněna či stažena. Pokud výrobci, dovozci a distributoři hraček nesplní bezpečnostní požadavky určené směrnicí, mohou jim členské státy také udělit pokuty.

3. Co by měl hospodářský subjekt udělat, pokud se domnívá, že hračka zákonně předpisy nesplňuje?

Směrnice SBH stanovuje, že „hospodářské subjekty, které se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že hračka, kterou uvedly na trh, není v souladu s příslušnými harmonizačními právními předpisy Společenství, přijmou okamžitě nápravná opatření nezbytná k uvedení hračky do souladu, nebo ji případně stáhnou z trhu nebo z oběhu.“ Směrnice také požaduje, aby „v případech, kdy je to považováno za vhodné vzhledem k rizikům, které hračka představuje, hospodářské subjekty na ochranu zdraví a bezpečnosti spotřebitelů prováděly zkoušky vzorků hraček uváděných na trh, prováděly šetření a případně vedly knihy stížností, nevyhovujících hraček a hraček stažených z oběhu“.

4. Měla by hračka na sobě obsahovat kontaktní informace výrobce?

Směrnice o bezpečnosti hraček zavazuje výrobce uvést na hračce jeho jméno, registrovaný název firmy nebo zapsané ochranné známky a adresu, na níž jej lze kontaktovat, nebo není-li to možné, uvést je na obalu nebo v dokladu přiloženém k hračce.

Výrobce musí uvést jediné místo, na kterém jej lze kontaktovat. Toto místo nemusí nutně představovat adresu skutečného působiště výrobce. Tato adresa, na níž lze výrobce kontaktovat, může být adresou zplnomocněného zástupce výrobce, pokud je adresa uvedena s vysvětlující doložkou „v zastoupení“.

Nic v tomto ustanovení nebrání výrobcu uvést i další adresy pod podmínkou, že hlavní kontaktní místo bude jasně označeno. Adresa by měla běžně obsahovat název ulice a číslo popisné či P. O. Box a poštovní směrovací číslo a město. Jako doplňkovou informaci lze přidat adresu webových stránek.

5. Jak dokáže výrobce určit, pro jakou věkovou kategorii dětí jsou jeho hračky určeny? Kdo jeho rozhodnutí kontroluje?

Zpráva CEN CR 14379 o klasifikaci hraček udává pokyny pro přiřazování charakteristik hraček k věkovým kategoriím dětí. Přestože tato zpráva uvádí funkce, charakteristiky a příklady, některé hračky mohou být předmětem diskuze a [metodický dokument č. 11](#) (Hračky určené pro děti starší a mladší 36 měsíců) obsahuje podrobné informace o klasifikaci pro děti do tří let věku a nad tři roky. Existují také [pokyny CPSC pro určování věku](#) vydané v roce 2002 a další [metodické dokumenty](#) Evropské komise. Orgány dozoru nad trhem používají stejné pokyny k zajištění shody a ke kontrole rozhodnutí výrobce.

6. Pokud někdo hračku pozmění, je považován za výrobce?

Dovozce nebo distributor, který upraví výrobek, a tím mění jeho soulad s těmito pokyny, přebírá povinnosti a odpovědnosti výrobce a je odpovědný za shodu výrobku. Nemusí poskytnout informace k celnímu řízení, pokud o to celní správa nepožádá, ale musí zajistit aktualizovanou technickou dokumentaci, která bere v úvahu změny provedené v hračce.

7. Jak mohou výrobci poskytnout kompletní dokumentaci prokazující dodržení všech bezpečnostních hodnocení?

Soubor technické dokumentace by se měl skládat z následujících prvků, které dokazují, že hračka je ve shodě se směrnicí o bezpečnosti hraček a podstoupila všechna příslušná posuzování.

Související články	Doporučený obsah
Příloha IV (a)	Popis návrhu a výroby, seznam dílů a materiálů, bezpečnostní listy
Příloha IV (b), čl. 18	Bezpečnostní listy
Příloha IV (c), čl. 4 odst. 2, čl. 6 odst. 2, čl. 19	Postup posuzování shody
Příloha III a IV (d), čl. 15	ES prohlášení o shodě (PoS)
Příloha IV (e)	Adresa výrobce a místa skladování
Příloha IV (f)	Dokumenty odevzdané oznámenému subjektu
Příloha IV (g), čl. 4 odst. 4, čl. 19 odst. 2	Protokoly o zkouškách, podrobnosti o shodnosti sériové výroby
Příloha IV (h)	Podrobnosti o ES typové zkoušce Podrobnosti o shodnosti sériové výroby

Na webových stránkách Evropské komise je k dispozici [vzor prohlášení o shodě](#), ve všech oficiálních evropských jazycích a příloha IV směrnice SBH vyjmenovává všechny dokumenty požadované do souboru technické dokumentace, pokud jsou relevantní pro posuzování.

8. Je tedy dovozce, který je povinen přiložit návod v místním jazyce, považován za výrobce?

Přidání štítků na maloobchodní balení nepředstavuje upravený výrobek, a proto by dovozce nebyl považován za výrobce. Dovozece je považován za výrobce, pokud mění hračku způsobem, který ovlivňuje soulad s požadavky, např. provádí změny v materiálech, barvě, klasifikaci pro věkovou skupinu atd., nebo pokud uvede hračku na trh pod svým jménem nebo ochrannou známkou.

9. Jaký typ hospodářského subjektu je dovozce, který prodává sérii výrobků distributorovi na Dálném východě?

Podle SBH se dovozcem rozumí každá fyzická nebo právnická osoba se sídlem v EU, jež uvede hračku ze třetí země na trh EU. Pokud tento nezahrnuje uvedení na trh EU, není předmětem právních předpisů EU.

10. Je babička, která zakoupí hračku v zahraničí a přiveze ji do EU, dovozcem?

Dovozcem (osobou odpovědnou za uvedení na trh) je ve smyslu směrnic založených na novém přístupu a ve smyslu směrnice o bezpečnosti hraček každá fyzická nebo právnická osoba se sídlem v Evropské unii, která uvede výrobek ze třetí země na trh EU. Babička by tudíž byla považována za dovozce pouze v případě, že by chtěla výrobek zakoupený v zahraničí uvést na trh v Evropské unii.

11. Jaké jsou povinnosti dovozců hraček z druhé ruky?

Směrnice o bezpečnosti hraček neobsahuje žádnou část, která by se zabývala konkrétně hračkami z druhé ruky. Směrnice o bezpečnosti hraček pokrývá hračky uvedené na trh v EU od 20. července 2011. Pokud byla na evropský trh uvedena hračka z druhé ruky před tímto datem, SBH ji nepokrývá. Nicméně pokud daná hračka pochází ze země mimo EU a je uvedena na trh EU poprvé, stává se předmětem SBH. Dovozece hraček z druhé ruky mají stejné povinnosti jako dovozci jiných hraček; nerozlišují se požadavky na nově vyrobené a na použité hračky – oba druhy hraček musí mít příslušnou dokumentaci a potřebná označení.

12. Jak můžeme zajistit, aby čínští hráči v dodavatelském řetězci splňovali požadavky? Jakou odpovědnost nese dovozce v případě nedodržení předpisů?

Obecný vysvětlující metodický dokument a metodický dokument k technické dokumentaci je dostupný v [čínštině](#), což by mohlo čínským hráčům pomoci splnit požadavky. Dovozece, který se domnívá nebo má důvod se domnívat, že hračka, kterou uvedl na trh, není v souladu s příslušnými právními předpisy EU, by měl okamžitě podniknout nápravná opatření nezbytná k uvedení hračky do souladu, nebo ji případně stáhnout z trhu nebo oběhu. Pokud navíc hračka představuje riziko, dovozce by měl neprodleně informovat příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž hračku dodával na trh. Dovozece zde musí uvést podrobnosti, zejména o nesouladu a veškerých přijatých nápravných opatřeních. Evropská komise a evropský hračkářský průmysl také vedou mnoho vzdělávacích kampaní o směrnici o bezpečnosti hraček v Číně s cílem zajistit, aby místní hospodářské subjekty o požadavcích věděli a dodržovali je.

13. Pokud společnost vyrábějící produkt v zahraničí ukončí podnikání, nese dovozce odpovědnost? Co by se za těchto okolností stalo, pokud by byl dovozce oficiálně

požádán, aby poskytl technickou dokumentaci, ale neměl žádné záznamy, protože jeho dodavatel již neexistuje?

Dovozce má řadu povinností, a je tedy odpovědný i pokud není schopen splnit, mimo jiné, následující požadavky.

Dovozce musí zajistit, aby měl výrobce technickou dokumentaci a byl schopen ji na požádání předložit, a to po dobu deseti let od uvedení poslední hračky na trh. Dovozce toho může dosáhnout tak, že od výrobce dostane prohlášení dokládající, že má technickou dokumentaci. Pokud dovozce navštívil výrobce již dříve, toto prohlášení bude v jeho záznamech a lze jej použít k prokázání jejich vztahu kontrolním orgánům a k případnému zřeknutí se jakékoliv odpovědnosti. Pokud technickou dokumentaci nelze poskytnout, úřad vydá formální prohlášení o nesouladu, které může vést k nápravným opatřením.

Dovozce předloží příslušnému vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody hračky v jazyce, kterému tento orgán snadno rozumí. Dovozce musí s tímto orgánem na jeho žádost spolupracovat při činnostech, jejichž cílem je vyloučit rizika vyvolaná hračkami, které dovozce uvedl na trh.

14. Je společnost, která má svou vlastní značku, ale také dováží výrobky vyráběné v Číně pod jiným obchodním názvem dovozcem/distributorem těchto výrobků?

Společnost dovážející hračku, která není vyrobena pod její vlastní značkou, je podle směrnice o bezpečnosti hraček dovozcem. Společnost nebo osoba, která hračku vyrábí, je výrobcem. Tento vztah by pomohla objasnit právní dohoda.

15. Přebírá dovozce nebo distributor odpovědnost za překlad návodu?

Podle SBH by měl dovozce zajistit, aby byly k hračce, v souladu s rozhodnutím příslušného členského státu přiloženy instrukce a bezpečnostní informace v jazyce nebo v jazycích, kterým spotřebitelé snadno rozumějí. Dovozce nebo distributor proto přebírá odpovědnost za překlad návodu.

16. Očekává se od distributora, aby zajistil, že komercializované produkty ponесou označení CE nebo výstražné symboly?

Distributor by měl jednat s náležitou péčí a měl by mít základní znalosti platných právních předpisů. Měl by například vědět, které výrobky musí nést označení CE, jaké informace musí být přiloženy k výrobku, jaké jsou jazykové požadavky na uživatelské návody nebo jiné průvodní doklady a co by mohlo způsobit, že výrobek bude shledán nevyhovujícím. Distributor nesmí dodávat produkty, o nichž ví nebo by měl na základě dostupných informací a odborných znalostí předpokládat, že nejsou v souladu s právními předpisy. Distributor by měl spolupracovat na opatřeních přijatých k vyloučení nebo minimalizaci rizika uvedení nevyhovujících hraček na trh.

17. Jak by měl distributor zajistit dostupnost požadované dokumentace?

Distributor není povinen mít prohlášení o shodě nebo technickou dokumentaci, ale musí být schopen poskytnout příslušnému orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti veškeré informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody hračky. Distributor musí být také schopen identifikovat výrobce, jeho zplnomocněného zástupce (pokud existuje), dovozce nebo osobu, která mu výrobek poskytla, s cílem pomoci orgánu dozoru nad trhem při získávání prohlášení o shodě a nezbytných částí technické dokumentace.

18. Jaké jsou „požadované dokumenty“, co se týče povinností distributora a zejména čl. 7 odst. 2 směrnice o bezpečnosti hraček?

Při uvádění hračky na trh musí distributor zajistit, aby hračka nesla příslušná označení shody a zahrnovala požadované doklady, instrukce a bezpečnostní informace v příslušném jazyce. Termín „požadované doklady“ se vztahuje na všechny dokumenty, které musí být součástí balení samotné hračky. Podle SBH jsou tyto doklady bezpečnostní informace, instrukce a upozornění. Distributor musí také zajistit, aby výrobce nebo dovozce splnili své závazky, jinými slovy distributor musí ověřit uvedení názvu, obchodní značky a adresy, na které lze výrobce nebo dovozce kontaktovat, na hračce a rovněž ověřit, že výrobce na hračce uvedl i číslo šarže a sériové číslo nebo jiné prvky, které umožňují identifikaci.

19. Co by měl distributor dělat v případě, že výrobce svou adresu k hračce nijak nepřipojí? Měl by distributor poskytnout svoji adresu?

Distributor není povinen poskytnout svoji adresu, ale je povinen zkontrolovat, zda je připevněna adresa výrobce. Pokud distributor zjistí, že výrobce svoji adresu nepřipojí, měl by distributor výrobce upozornit, že vydává výrobek, který není v souladu s požadavky směrnice o bezpečnosti hraček.

20. Mohou distributoři žádat o technickou dokumentaci?

Směrnice o bezpečnosti hraček neukládá výrobci povinnost poskytnout technickou dokumentaci žádnému jinému subjektu. Pouze orgány členských států mají právo vyžádat si technickou dokumentaci. Na základě odůvodněné žádosti orgánu je distributor povinen poskytnout informace, a musí tedy požádat výrobce, aby orgánům technickou dokumentaci poskytl.

21. Souvisí technický soubor s produktem nebo se sérií?

Technický soubor souvisí s produktem, ale pokud má společnost vnitřní kontrolu kvality, měl by být součástí technické dokumentace. Například pokud společnost každou sérii barev otestuje kvůli přítomnosti olova, měly by být protokoly o zkoušce součástí technické dokumentace.

22. Je správně, že pokud existují pochybnosti o nesouladu hračky, je nutné dodat pouze část technické dokumentace?

Pokud mají orgány dozoru nad trhem pochybnosti o shodě hračky, může výrobce požádat o technickou dokumentaci nebo překlad jejích příslušných částí. Tento orgán by měl uvádět povahu pochybností o shodě dotčené hračky a rovněž části nebo aspekty hračky, které jsou předmětem vyšetřování. Orgán by měl požadovat pouze ty prvky technické dokumentace, které jsou nezbytné pro šetření, aby proces pro výrobce nepředstavoval nepřiměřenou zátěž. Žádost by měla uvádět lhůtu pro obdržení požadovaných dokumentů, která by měla být 30 dní. Lze stanovit i kratší lhůtu, pokud státní orgán naléhavost zdůvodní na základě bezprostředního vážného rizika. Tato ustanovení mají dvojí účel: Na jednu stranu poskytnutí příslušných prvků technické dokumentace umožňuje výrobci vysvětlit opatření, která přijal, aby se vypořádal s riziky spojenými s hračkou při procesu uvedení hračky do souladu s požadavky SBH. Na stranu druhou zkoumání těchto dokumentů pomáhá orgánům dozoru nad trhem dokončit svá šetření a buď vyvrátit, nebo potvrdit jeho pochybnosti o shodě dotčené hračky.

23. Může dovozce/distributor technické soubory překládat?

Podle směrnice o bezpečnosti hraček by měl překlad příslušných částí technické dokumentace do jazyka členského státu zajistit pouze výrobce, a to na základě odůvodněné žádosti orgánu dozoru nad trhem daného členského státu.

24. V jakých situacích mohou orgány žádat o technickou dokumentaci? Pro každý produkt prodáváný v Evropě? Zahrnuje to i závěrečné protokoly o zkouškách? Kolik času má společnost k prezentaci těchto informací?

Orgány mohou požádat o technickou dokumentaci pro každý výrobek nebo příslušné části. Ten obsahuje protokoly o zkouškách. Orgán členského státu vyzve výrobce k předložení dokumentace, pokud existují pochybnosti o shodě výrobku. Technická dokumentace musí být úřadu zpřístupněna do 30 dnů, pokud není kratší lhůta opodstatněná v případě vážného a bezprostředního rizika. Tuto lhůtu lze prodloužit, pokud pro to existují pádné důvody.

25. Kdo je povinen mít prohlášení o shodě?

Pokud je hračka uvedena na trh, je výrobce povinen vypracovat PoS. Výrobce tak dosvědčuje soulad hračky se základními požadavky směrnice o bezpečnosti hraček a přebírá za něj odpovědnost. Výrobce, jeho zplnomocněný zástupce usazený v EU (pokud existuje) a dovozce musí uchovávat PoS po dobu deseti let do uvedení hračky na trh. Distributor musí být schopen na základě odůvodněné žádosti poskytnout PoS příslušným orgánům.

26. Lze prohlášení o shodě využít pro různé výrobky? Musí být pod záštitou stejných norem nebo prodávány zároveň?

Prohlášení o shodě nemůže existovat pro dva zcela odlišné výrobky. Podle SBH je prohlášení o shodě požadováno pro každou hračku, která je uvedena na trh v EU. Směrnice o bezpečnosti hraček neobsahuje žádné ustanovení, které brání odkazovat v PoS na více než jednu hračku (kombinované prohlášení). Nicméně v tomto případě musí být všechny hračky zmíněné v prohlášení o shodě v souladu se stejným souborem harmonizovaných norem a právních předpisů. Je nepřípustné uvést irelevantní harmonizované normy nebo právní předpisy jako „příslušné“. Prohlášení o shodě musí obsahovat jednoznačnou identifikaci hračky, která odkazuje na výsledovatelnost hračky.

27. Existuje povinnost podepsat prohlášení o shodě?

Výrobce musí PoS podepsat, čímž potvrzuje, že hračka je v souladu se směrnicí o bezpečnosti hraček, což je třeba zajistit před uvedením hračky na trh.

28. Může dovozce vypracovat písemné prohlášení o shodě?

Výrobce je povinen PoS vypracovat. Nicméně pokud výrobce formou písemného pověření jmenoval zplnomocněného zástupce, může PoS vypracovat tento zplnomocněný zástupce. Pokud byl dovozce jmenován zplnomocněným zástupcem výrobce, potom by za těchto okolností mohl vypracovat PoS dovozce.

29. Jak rychle může orgán očekávat dodání prohlášení o shodě dodané distributorem?

Prohlášení o shodě musí být orgánům dozoru nad trhem k dispozici neprodleně na základě odůvodněné žádosti. Technická dokumentace musí být orgánu zpřístupněna do 30 dnů, pokud není opodstatněná kratší lhůta v případě vážného a bezprostředního rizika.

30. Co je „harmonizovaná norma“?

Harmonizované normy jsou evropské normy, které jsou přijaté evropskými normalizačními organizacemi, připravené v souladu s obecnými zásadami dohodnutými mezi Evropskou komisí a evropskými normalizačními organizacemi, a postupují podle mandátu vydaného Komisí po konzultaci s členskými státy. Odkazy na tyto normy jsou vydány v Úředním věstníku Evropské unie. Viz: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/toys/standards/index_en.htm

31. Co má výrobce dělat, nejsou-li dostupné chemické normy?

Kapitola o posouzení chemické bezpečnosti v [metodickém dokumentu o technické dokumentaci](#) vysvětluje, jak postupovat v případě, že nejsou dostupné žádné normy, nebo v případě, kdy se takové normy nezabývají dotyčnými chemickými riziky.

32. O šestimocném chromu: Jak můžeme připravit naše výrobky v souladu s limity, když nevíme, jak tyto limity měřit?

Stanovení obsahu migrace šestimocného chromu je problematické. Finální verze normy EN713 (migrace určitých prvků) zahrnuje metody pro všechny látky kromě šestimocného chromu v kapalných/viskózních a suchých/drobivých materiálech hraček. Je tomu tak proto, že laboratoř pověřená vývojem metod nedokázala vyvinout metodu detekce šestimocného chromu na velmi nízké požadované mezní hodnotě (např. 0,05 ppm v kapalném/viskózním materiálu hračky), jelikož nejnižší dosažitelná mez detekce byla 2 ppm. Laboratoři se mezitím podařilo vypracovat zkušební metodu pro migraci šestimocného chromu, kterou je třeba ještě ověřit.

Meze ve staré směrnici jsou nadále v platnosti, až do implementace revidovaných mezí (20. července 2013). Je možné, že měření migrace šestimocného chromu na úrovni stanovené směrnicí u dvou výše uvedených kategorií materiálů hraček nebude proveditelné. Výrobci by měli přesto provést posouzení bezpečnosti s cílem stanovit pravděpodobnou přítomnost šestimocného chromu a to by mělo pomoci při určování, zda je materiál hračky v souladu s mezemi šestimocného chromu. Při určování, zda materiál hračky splňuje požadavky, může být užitečná také kombinovaná míra migrace trojmocného a šestimocného chromu. Pro posouzení lze také použít další alternativy, např. celkové určení obsahu.

33. Budou příslušné testy týkající se CMR nebo vůně připraveny do roku 2013?

Žádné normy CEN nebyly pro tento účel vyvinuty. Nicméně SBH vyžaduje rozpisu materiálů a látek se seznamem všech materiálů, chemických látek a jejich koncentrace v materiálech hraček. Tyto dokumenty vypracovává výrobce a jsou uloženy v souboru technické dokumentace. Výrobci je používají při posouzení chemické bezpečnosti a zajištění souladu s požadavky SBH s ohledem na posouzení přítomnosti látek CMR a vůní. Pokud chce výrobce zajistit soulad materiálu hračky s požadavky SBH na určitou látku (např. DEHP, zakázaný ftalát, který je látkou CMR), mohou vždy materiál testovat pomocí metod vyvinutých v laboratořích.

34. Bude seznam látek vzbuzujících mimořádné obavy (SVHC) zakázán v hračkách, když kvůli zákazu CMR vstoupí v platnost nová směrnice?

Ano, tento zákaz bude platit pro ty látky SVHC, které jsou CMR, pokud se nejedná o nepřístupné části, pokud jsou obsaženy v koncentracích rovných nebo menší než koncentrace stanovené v nařízení o klasifikaci, označování a balení (ES) č. 1272/2008 (CLP), nebo pokud existuje rozhodnutí EU, které jim přítomnost umožňuje (například příloha II, část III, bod 4 o CMR).

35. Jak lze zajistit, že hračka je oznámena v systému RAPEX, pokud představuje vážné riziko?

RAPEX je výstražný systém EU pro rychlou výměnu informací mezi členskými státy a Komisí o přijatých opatřeních, která mají zabránit nebo omezit uvádění na trh nebo používání výrobků, které představují vážné riziko pro zdraví a bezpečnost spotřebitelů. Funguje v souladu s popsány postupem stanovenými v příloze směrnice o obecné bezpečnosti výrobků 2001/95 (o obecné bezpečnosti výrobků). Jakmile dojde k objevení vážného a bezprostředního rizika, státní orgány musí konzultovat další postup s výrobcem nebo distributorem daného produktu, pokud je to možné a vhodné. Orgány by se měly pokusit získat maximální množství informací o produktech a povaze nebezpečí, aniž by byla omezena rychlost jednání. Členský stát by měl

informovat Komisi, když přijme nebo se rozhodne přijmout mimořádná opatření k vyloučení či omezení nebo když stanoví zvláštní podmínky pro případné uvedení na trh nebo používání výrobků určených spotřebitelům, které představují vážné a bezprostřední riziko. Další podmínkou pro uplatnění systému RAPEX je to, že účinky rizika mohou přesáhnout rámeč území dotyčného členského státu. Členské státy nejsou povinny, jak je tomu v případě postupu podle ochranné doložky podle směrnic založených na novém přístupu, zajistit důkazy pro státní opatření. Komise ověří, že informace je v souladu s ustanoveními o obecné bezpečnosti výrobků a zašle ji ostatním členským státům.

36. Kdo zodpovídá za dozor nad trhem?

Dozor nad trhem je v zodpovědnosti vnitrostátních orgánů. Toto má zejména zaručit nestrannost působení orgánů dozoru nad trhem. Každý členský stát může rozhodnout o infrastruktuře dozoru nad trhem. Například neexistuje omezení rozdělení zodpovědnosti mezi státními orgány na funkční či geografické bázi, dokud je dozor efektivní a pokrývá celé území.

37. Co se stane se zabavenými padělanými hračkami?

Podle článku 8 směrnice o obecné bezpečnosti výrobků (GPSD), mohou orgány dozoru nad trhem nařídit, zkoordinovat nebo zorganizovat stažení z oběhu a likvidaci nebezpečných výrobků. Nicméně opatření přijatá orgány dozoru nad trhem musí být úměrná závažnosti rizika a musí brát v úvahu zásadu předběžné opatrnosti. Nařízení 765/2008 pouze předvídá stažení výrobků, které představují „vážné riziko“ (článek 20) a umožňuje orgánům tyto produkty zničit.

38. V případě, že jsou hračky vybrány k testování přímo z obchodu, jak dokážete určit, zda byly uvedeny na trh před vstupem SBH v platnost nebo potom?

Přímo z regálu prodejny to není možné posoudit. Chcete-li takovou informaci získat, je třeba kontaktovat výrobce či dovozce.

39. Kde mohu najít informace o laboratořích provádějících ES přezkoušení typu?

Webové stránky Evropské komise uvádějí seznam všech oznámených subjektů pro směrnici o bezpečnosti hraček (TSD):

http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/nando/index.cfm?fuseaction=directive.notifiedbody&dir_id=140521

40. Musí být varovné značky v jazyce dané země?

Výrobci by měli zajistit, aby byly k hračce přiloženy upozornění, instrukce a bezpečnostní informace v jazyce nebo jazycích, kterým spotřebitelé snadno rozumějí, a to dle ustanovení příslušného členského státu (vnitrostátní právo označuje požadovaný jazyk pro každý členský stát).

41. Jaké kroky byly učiněny k harmonizaci požadavků EU a USA?

V EU i USA byla nedávno zavedena nová právní úprava o bezpečnosti hraček. Vzhledem k těmto dvěma novým právním předpisům bylo nutné přistoupit k aktualizaci příslušných norem. Normy EU jsou převážně založeny na SBH, zatímco americké normy mají být schváleny komisí pro bezpečnost spotřebního zboží (CPSC). Nicméně Evropská komise a CPSC i příslušné standardizační orgány diskutují o spolupráci.

42. Existují oficiální internetové stránky, které poskytují aktuální informace o změnách v legislativě?

Webové stránky Evropské komise obsahují veškeré právní předpisy, jakož i příslušné pokyny a odkazy na normy atd. Viz:

http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/toys/index_en.htm

43. Měl by být návod k použití viditelný a umístěný na obalu?

Ne, to není požadavek směrnice o bezpečnosti hraček.

44. Existuje legislativa o umístění upozornění na plastové obaly hraček?

Žádná zvláštní pravidla EU o upozorněních na plastových obalech hraček neexistuje. Nicméně existuje všeobecná shoda dobrovolně připevňovat upozornění, například: „uchovávejte mimo dosah batolat a dětí – hrozí nebezpečí udušení.“ Toto upozornění není povinné a jeho znění se může lišit, pokud je připojeno.

45. Jaká je minimální věková hranice pro používání hračky s přístupnými bateriemi?

Přístupnost baterií není povolena v hračkách pro děti do tří let, a to za podmínek stanovených v normě EN 62115 (Elektrické hračky – Bezpečnost). Navíc by neměly být knoflíkové baterie a baterie označené R1 přístupné v žádných hračkách, pokud nesplňují podmínky stanovené v této normě.

Zkratky:

CE: Conformité Européenne (Evropská shoda)

CEN: Evropský výbor pro normalizaci

CMR: látky, které jsou karcinogenní, mutagenní nebo toxické pro reprodukci

CPSC: Komise pro bezpečnost spotřebního zboží

PoS: prohlášení o shodě

EU: Evropská Unie

GPSD: Směrnice o obecné bezpečnosti výrobků

SVHC: látky vzbuzující mimořádné obavy

SBH: Směrnice o bezpečnosti hraček

Další informace naleznete zde

Evropská komise: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/toys/index_en.htm

Hračkářský průmysl v Evropě: <http://www.tietoy.org/>